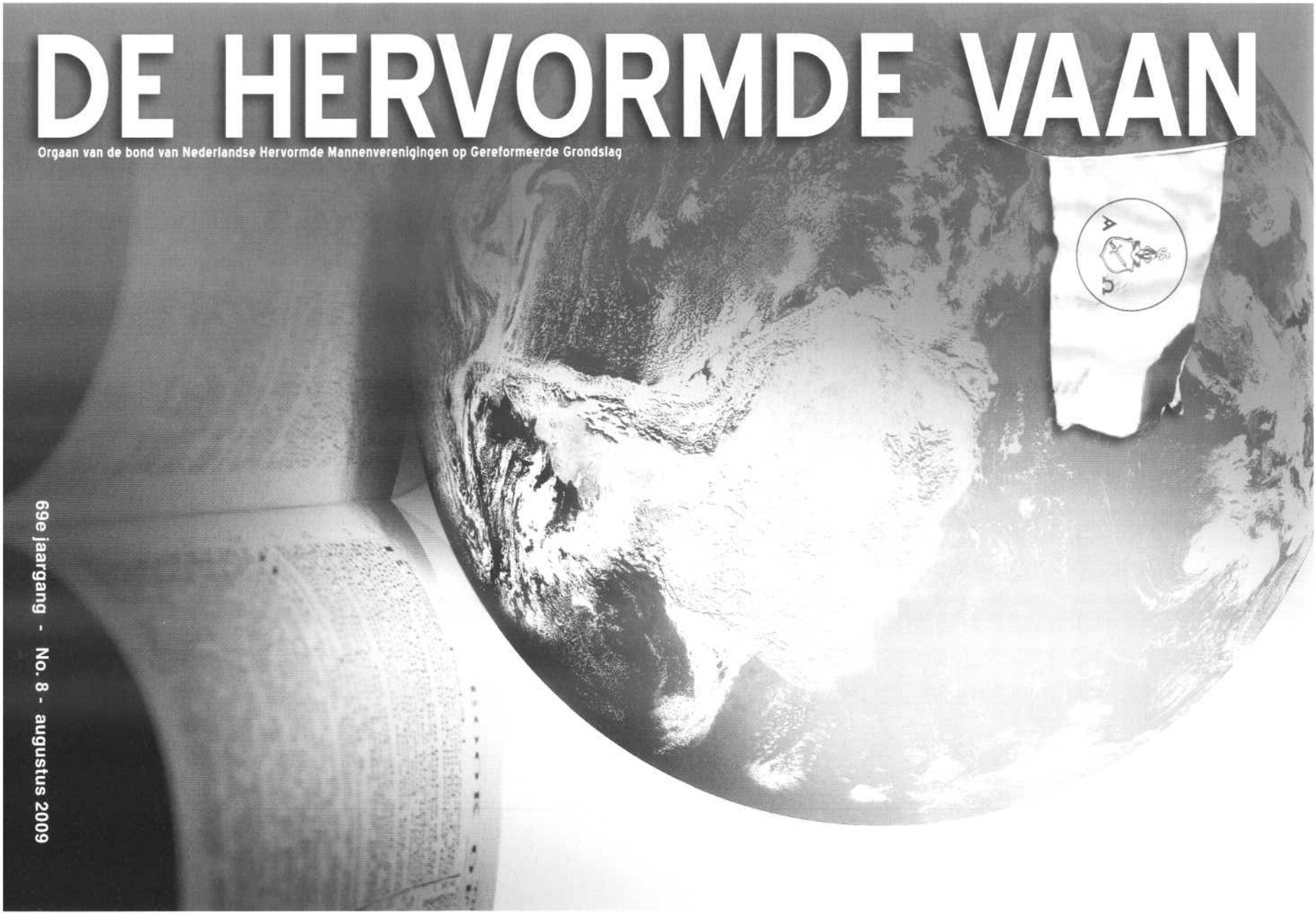
DE HERVORMDE VAAN

Orgaan van de bond van Nederlandse Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

69e jaargang - No. 8 - augustus 2009

Colofon

DE HERVORMDE VAAN
Orgaan van de Bond
van Ned. Hervormde
Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

ISSN 0167 - 3564

www.hervormdemannenbond.nl

Verschijnt maandelijks. Voor leden gratis.
Niet-leden € 12,50 per jaar.
Abonnementen lopen per kalenderjaar.
Opzeggen voor 1 december.

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
tel.: 0180 - 412477

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
tel.: 0318 - 483717

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Amsterdamseweg 64, 6712 GK Ede
tel.: 0318 - 615597

2e secretaris: Dhr. M. Post (Studieblokken)
Edelmanlaan 8, 3903 XP Veenendaal
tel.: 0318 - 511355

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
tel.: 0348 - 551496

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
tel.: 0318 - 516930

Lid: Ds. E. de Mots
Hongaarseplein 14, 3252 AR Goedereede
tel.: 0187 - 493935

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
tel.: 0180 - 424636

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Dorpsstraat 17, 3751 EM Bunschoten
tel.: 033 - 2982760

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
e-mail: info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties:
Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau,
Beatrixstraat 20a, 3862 DB Nijkerk
tel.: 033 - 2456699 fax: 033 - 2463322
e-mail: bondsbureau@filternet.nl
Bankrekeningnr. 3778.71559 t.n.v.
Ned. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Inzenden kopij september-nummer
De kopij voor het september-nummer moet vóór
21 augustus bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Woorden van Calvijn

Draagt elkanders lasten en vervult alzo de wet van Christus.

Galaten 6:2

Indien een ieder zelftevreden is en geen hulp van een ander nodig zou hebben, zou iedereen - de hoogmoed van de menselijke aard in acht genomen - de anderen verachten en door hen veracht worden. Daarom heeft de Heere Zijn kerk samengebonden met de band die Hij voorzien heeft het de sterkste zou zijn om de eenheid der kerk te bewaren. Hij heeft namelijk de leer der zaligheid en des eeuwige levens aan de mensen in bewaring gegeven om het door hun handen aan anderen mee te delen. Hierop heeft Paulus gewezen toen hij aan de Efeziërs schreef: Eén lichaam is het en één Geest, gelijkerwijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping; één Heere, één geloof, één doop; één God en Vader van allen... En dit zijn de „gaven" die Hij uitgedeeld heeft: apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars. Zijn doel daarmee was tot de volmaking der heiligen en tot opbouwing des lichaams van Christus. Zo zullen wij uiteindelijk allen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon Gods - volwassen mensen... Dan zullen wij geen kinderen meer zijn; wij zullen niet meer als de vloed bewogen en omgevoerd worden met alle wind van leer... Nee, maar wij zullen de waarheid betrachten in liefde en zo opwassen in Christus. Hij is immers het Hoofd en uit Hem groeit het gehele lichaam. Die verschillende lichaamsdelen passen bij elkaar en vormen te samen een eenheid. Elkeen van hen vervult zijn functie en zo bouwt het lichaam zichzelf op in de liefde (Ef. 4:4 e.v.).

Inhoud

blz.

Woorden van Calvijn 2
Meditatie 3
Bijbelstudie O.T. 4
Bijbelstudie N.T. 7
Van de voorzitter 10
In the picture 10
Lezing Huishoudelijke Vergadering 12
Organisatienieuws 15
Overlijdensberichten 15

Meditatie

Ds. A.D. Goijert

De Geest gaat door!

Handelingen 6:1–15

Het was wel te merken dat op het Oud Testamentische Pinksterfeest de Heilige Geest was uitgestort. De kleine christelijke gemeente van Jeruzalem nam toe. Met duizenden, honderden, gezinnen en enkelingen. De Heere voegde dagelijks toe. Mensen die zalig werden. Het leek wel allemaal goud wat er blonk. Zo bleef het niet. Er kwam tegenstand en tegenslag. Van buiten de gemeente. Van zeer godsdienstige mensen, die echter niets van Jezus moesten hebben en dat wel lieten merken ook. En ook helaas van binnen de gemeente. Er gebeurden teleurstellende dingen.

Zo is het heel de kerkgeschiedenis lang gebleven, zo is het nog en zo zal het zijn tot aan de jongste dag toe.
Hoe komt dat toch? De duivel is er ook nog. Die zit nooit stil, neemt nooit vakantie. Op elke bestemming aanwezig en werkzaam. Nergens zijn meer paradijzen op aarde. Dat is geklets van vakantiefolders. Zelfs in het eerste paradijs was al een slang. Ook na Pinksteren leven we buiten het paradijs. „In elke gemeente is wel iets op aan te merken" (Kohlbrugge). Veel tegenkrachten willen het werk van de Geest in de gemeente stuk maken. Laten we er toch goed erg in hebben, dat de duivel rond gaat als een brullende leeuw. Hij wil mensen verslinden. Vooral jonge mensen. Leeuwen kunnen ook heel stilletjes aan komen sluipen. Opeens komen ze tevoorschijn. Ze bespringen je. Juist als het goed gaat in kerk en gemeente, komt de duivel de orde en de vrede verstoren. Soms door kleine dingen met grote geesteloze gevolgen.
Kritiek is er altijd, in en op de kerk. Het hele leven is er vol van. Het zou in de kerk van Christus anders moeten zijn, maar ook daar heb je te maken met mensen. Met heel gewone, zondige mensen, zoals je er zelf ook één bent. Driftige, jaloerse, hoogmoedige, bange, egoïstische mensen en nog veel meer. Zodoende is er vaak ook binnen de kerkmuren discussie, onenigheid, verdeeldheid en gedoe.
Handelingen 6 begint ook met gemor. Sommige mensen werden over het hoofd gezien. Dan worden er zeven diakenen aangesteld. Dat werkt goed. Goed dat er ambten zijn in de kerk! Er kwam weer een sterke toename van het aantal discipelen en zelfs veel priesters kwamen tot geloof in de Heere Jezus. Heel verrassend. Als grote tegenstanders medestanders worden. Als het uit Gods Geest is, dan zijn het ook blijvers geweest. Anders zijn hardlopers doodlopers. Kijk maar rond.
Lucas volgt één van die zeven diakenen in het bijzonder. Stefanus, de eerstgenoemde. In zijn werk als evangelist. Voor dat werk had hij bijzondere gaven ontvangen. Vol van geloof, van genade en van kracht. Voor die zaken moet je bij de Geest zijn! Daardoor deed hij wondertekenen onder het volk, waarschijnlijk vooral genezingen. In het openbaar gebeurde dat. De Heilige Geest was zichtbaar en tastbaar aanwezig. Stefanus maakte er naam door, ongewild, en toen ging het mis. Vanuit de synagogen kwam oppositie. Van Grieks sprekende Joden, buitenlanders die in Jeruzalem hun migrantensynagogen hadden. Zij bestreden Stefanus. Eerst met de mond en toen dat niet hielp met stenen. Zo werd Stefanus de eerste martelaar van de christelijke kerk.
Bij vers 10 staat een verwijzing naar o.a. Lucas 21:15. Jezus is aan het woord en Hij doet er een belofte: „Ik zal u mond en wijsheid geven die al uw tegenstanders niet zullen kunnen weerspreken". Dat gaat nu in vervulling. Ze kunnen tegen Stefanus niet op. Hij is hen de baas. Waar haalde die man het toch allemaal vandaan? Hij sprak door de Geest. Die had hem zo wijs gemaakt. Echte wijsheid is een gave van God. Je kunt er niet mee geboren worden. De vreze des Heeren is het begin van alle ware wijsheid. Die wijsheid mogen we van de Heere afsmeken. Wijs tot zaligheid. Wijs in de Schriften. Wijs in een ambt.

De Heilige Geest maakt wat van een mens. Van dwaas wijs. Hij zet ons om. Het vernieuwende werk van de Geest begint in ons hart, maar blijft daartoe niet beperkt. Zijn werk komt naar buiten in het leven van alle dag.
Hij geeft een arm zondaar, dwaas in zichzelf, geloof waaruit hij handelt, liefde die hij betoont aan God en naaste, hoop om mee te sterven, zoals Stefanus. Je zult er zelf niets mee worden. Je wijst van jezelf af. Ik heb het door genade gekregen. Van de Geest van Pinksteren.
Tegen die Geest kun je niet op. Hij is God! Mensen proberen het altijd weer. De Geest werkt onwederstandelijk. Hij krijgt wie Hij hebben wil. Hij brengt tot geloof en bekering wie Hij van eeuwigheid verkoos. God zet Zijn plan door. Zijn werk gaat door. Ondanks duivelse macht en vijandschap.

Ondanks dat duivelen en mensen samenspannen. Dat geeft de christen moed. Dat hebben we wel nodig ook. Laat je dus leiden, helpen, troosten door de Geest van Christus. In het leven van het geloof. In het leven van alle dag met al zijn hoogten en diepten.

Bijbelstudie O.T.

Ds. E. De MOTS

Spreuken

Inleiding

Voordat we gaan kijken en luisteren naar het Spreukenboek, eerst wat achtergronden en algemene opmerkingen. Het helpt ons beter zicht op, en inzicht te krijgen in, dit prachtige maar ook diepe en puntige Bijbelboek. Regelmatig zullen we daarvoor terugwijzen naar Bijbelgedeelten die wijzen naar de achtergrond van de wijsheid van Salomo. Vooral de hoofdstukken 3 en 4 van 1 Koningen helpen en vormen ons daarbij. Schroomt u verder niet bij vragen, opmerkingen of andere zaken contact te zoeken met ondergetekende,

e.de.mots@solcon.nl

Ik wens u gezegende avonden toe.

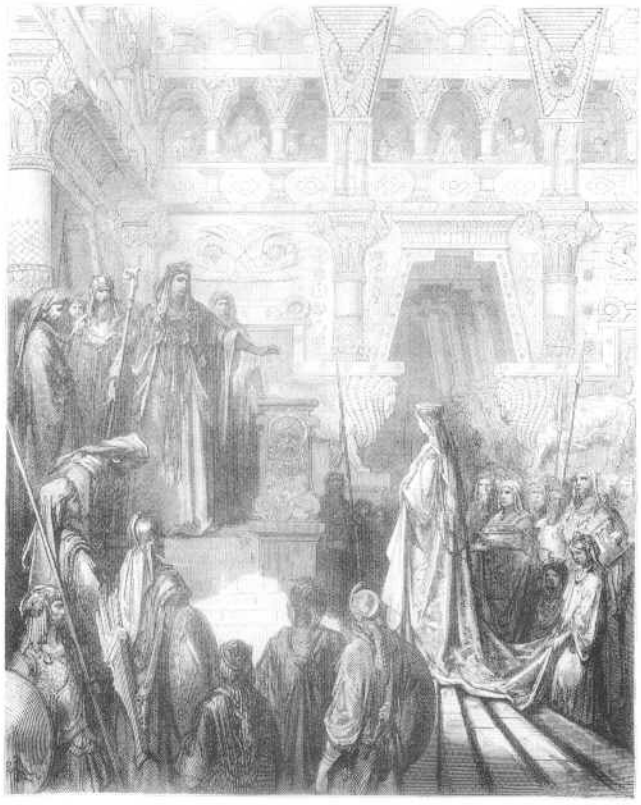
Auteur

Binnen de OT-ische wetenschap wordt betwijfeld of Salomo wel de schrijver is van dit Bijbelboek. Maar er is geen enkele reden om te twijfelen aan zijn auteurschap. Eenvoudig omdat het boek Spreuken hem aanwijst als de auteur van in ieder geval verschillende gedeelten. Te wijzen valt op Spr. 1: 1, 10: 1 en 25: 1. Er zijn geen steekhoudende argumenten om hoofdstuk 1 – 24 niet in de tijd van Salomo te dateren. Niet alles zal origineel zijn maar duidelijk is wel dat de koning er zijn stempel op heeft gedrukt.

Wijsheid

Salomo komt ook in aanmerking voor het auteurschap gezien de wijsheid die hij van de HEERE ontvangen heeft. 1 Kon. 3: 1 - 13 vertelt daar meer over. Hij geeft als koning ook blijk van het feit dat hij die wijsheid bezit. Niet alleen vanwege zijn kennis van bomen, vee, vogels, kruipende dieren en vissen. (1 Kon. 4: 33) Maar vooral ook is dat zichtbaar in die geschiedenis waarin hij optreedt als 'rechter.' (1 Kon. 3: 16 – 28) Aan het einde van dat hoofdstuk valt te lezen dat Israël zag *'dat de wijsheid Gods in hem was om recht te doen.'* (1 Kon. 3: 28b)
Een hoofdstuk verder, 1 Kon. 4, wordt geschreven over de bijdrage van Salomo aan de wijsheidsliteratuur van zijn tijd. Vers 32 zegt het volgende: *En hij sprak drieduizend (!)*

spreuken; daartoe waren zijn liederend duizend en vijf. Tot ver buiten de grenzen van Israël trok zij belangstelling. De inzichten van Salomo overtroffen die van alle Oosterlingen. Het ging zelfs de wijsheid van Egypte te boven. Veel buitenlanders maakten een excursie naar Israël om de wijsheid van Salomo te leren kennen.

Salomo ontvangt de Koningin van Scheba.
Uit: De Bijbel in beeld door Gustave Doré

Het is wel de vraag of Salomo het hele boek Spreuken heeft geschreven. Er is namelijk ook sprake van andere schrijvers. We noemen: 'de wijzen' (Spr. 22: 17, 24: 23), Agur (Spr. 30: 1) en koning Lemuël. (Spr. 31: 1) Sommigen menen dat Agur, Lemuël en Salomo één en dezelfde persoon zijn. Hoe dan ook: Salomo is waarschijnlijk niet degene geweest die het boek Spreuken in de huidige vorm heeft samengesteld. Dit is op z'n vroegst tweehonderd jaar later, onder koning Hizkia, gebeurd. (Spr. 25: 1)

Meer dan Salomo

Vanuit dit overzicht is te begrijpen dat Salomo ook wel een type van de Heere Jezus wordt genoemd. Al is daar gezien zijn latere levensgang en wijze veel op af te dingen (maar van welk type geldt dat niet?), gezien zijn wijsheid lopen er zeker lijnen naar de Meerdere Salomo. Paulus noemt Jezus in 1 Kor. 1 *'De Wijsheid Gods.'* (1 Kor. 1: 24) En in een andere brief schrijft hij van Hem: *'in Denwelke al (!) de schatten de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn.'* (Kol. 2: 3) En om ook de belijdenis van onze kerk te noemen: HC Zondag 12 noemt Hem *'onze Hoogste Profeet en Leraar, Die ons de verborgen raad en wil van God van onze verlossing volkomen geopenbaard heeft.'* Ja, meer dan Salomo is hier.....

Vorming

Volgens Jer. 18: 18 werd het culturele leven in Israël gevormd door de profeten, de priesters en de wijze mannen. In Jer. 8: 8 worden de wijzen gelijkgesteld aan de schrijvers die aan het hof werkten. In oudere tijden waren wijzen vaak mannen die in de poort zaten en hun wijsheden deelden met iedereen die maar wilde luisteren. Vgl. Job 29: 7.

Taal - stijl

Spreuken behoort samen met Hooglied en Prediker tot de Wijsheidsliteratuur. Het is één van de poëtische boeken van het OT. Het gehele Bijbelboek is – net als de Psalmen - in poëtische taal geschreven. De Hebreeuwse taal is zeer geschikt om in poëzie te worden gebruikt. Deze taal wordt gekenmerkt door vaak zeer dynamische en concrete uitdrukkingen. De verzen van de Hebreeuwse poëzie zijn kort en bondig.

In het boek Spreuken speelt het zgn. parallellisme als stijlfiguur een belangrijke rol.
Dit betekent: 'een aantal zinnen beginnen en verlopen op dezelfde manier.' Van Dale geeft als definitie: 'naast elkaar geplaatste volzinnen die inhoudelijk ongeveer gelijk zijn maar door de verschillende bewoordingen elkaar

verduidelijken.' Er zijn drie soorten parallellisme in Spreuken aan te wijzen:
synoniem (1) tegengesteld (2)
samengesteld (3).
(1) Synoniem parallellisme: Spr. 16: 18
(2) Tegengesteld parallellisme: Spr. 14: 31
(3) Samengesteld parallellisme: Spr. 14: 7.

Spreuk - gelijkenis

Een spreuk is een woord afgeleid van het Hebreeuwse *'maschal of masjaal.'*
Dit komt van een werkwoord dat in de ene wijs het denkbeeld heeft van *'heerschappij, gezag hebben'* en in een andere wijs het denkbeeld van een *'vergelijking of overeenkomst.'*
Samengevat is een spreuk een *'met nadruk uitgesproken gelijkenis.'*

Daarmee valt de lijn ook door te trekken naar het NT: de gelijkenissen. De Heere Jezus sloot Zich met Zijn gelijkenissen aan bij een oude en vertrouwde onderwijsvorm in Israël.
In een Hebreeuwse vertaling van het NT heten Jezus' gelijkenissen dan ook *'masjaals.'*
En de discipelen vragen daar: *Waarom spreekt Gij tot hen door masjaals? (gelijkenissen).* (Matth. 13: 10) Spreuken in stijlvorm is dus ook familie van de gelijkenissen van de Zaligmaker!

Inhoud

De inhoud van het boek Spreuken heeft voornamelijk betrekking op morele en sociale principes in het dagelijkse leven. De onderwerpen lopen kriskras door elkaar heen en variëren enorm van thematiek. Enkele onderwerpen die aan bod komen zijn, vaak weergegeven in tegenstellingen: rijk en arm, rijkdom en armoede, trots en nederig, hoop en vrees, vreugde en verdriet, boosheid, zaken uitvoeren, handel drijven, plannen maken, vriendschap, koningschap. Belangrijke thema's die nadruk krijgen zijn: opvoeding, gevaar van de vreemde vrouw, de vreze des HEEREN, het gevaar van de tong.

Het boek Spreuken lijkt een onsamenhangende verzameling spreuken te zijn.
Toch zit er wel een zekere structuur in; het volgende overzicht kan gegeven worden:

Spr. 1: 1 – 7:
Inleiding
Spr. 1: 8 – 9: 18:
Uiteenzetting over wijsheid
Spr. 10: 1 – 22: 16:
Spreuken van Salomo (1)
Spr. 22: 17 -24: 34:
Uitspraken van de Wijzen
Spr. 25:1-29: 27:
Spreuken van Salomo (2)
Spreuken 30:
Uitspraken van Agur
Spreuken 31: 1 – 9:
Uitspraken van Lemuël
Spreuken 31: 10 – 31:
Loflied op de deugdzame/ideale vrouw

Gespreksvragen:

1. Een algemene vraag: wat weet u van het Bijbelboek Spreuken?
   Hoort u er vaak uit preken? Welke spreuken zijn u bekend?
2. Op welke terreinen blijkt de wijsheid van koning Salomo? (1 Kon. 3, 4)
   Wat heeft dat ons te zeggen?
3. Wie in Israël brachten (brengen) het volk wijsheid bij? Noem namen.
   Wie zijn daarvoor, volgens u, verantwoordelijk in onze tijd?
4. Welke lijnen t.a.v. de wijsheid van Salomo zijn door te trekken naar de Heere Jezus?
   Waarin is Hij Salomo's Meerdere?
5. Spreuken is (zijn) familie van de gelijkenissen van de Heere Jezus.
   Kunt u overeenkomsten en verschillen noemen?
6. Waaruit blijkt dat Spreuken een heel 'praktisch' Bijbelboek is?
   Waarop is deze praktijk gestoeld? Zie Spr. 1: 7, 2: 5, 6 enz. enz.
7. Waar en hoe zien we dit 'praktische' ook terugkomen in de brieven van het NT?
   (Efeze, Kolossenzen, Jakobus) Probeer overeenkomsten te vinden.
   (Voorbeeld: gebruik van de tong in Spreuken en de Jakobusbrief)

Bijbelstudie N.T.

Ds. J. MULLER

Een sprekende God

Brief aan de Hebreeën

Inleiding

Wanneer we dit Bijbelboek lezen, valt op dat het anders is dan het begin van andere Nieuwtestamentische brieven, namelijk het adres en de afzender ontbreken. De vraag wie deze brief heeft geschreven blijft tot op de dag van vandaag onbeantwoord. Was het Paulus? Nee, zeggen de Reformatoren. Luther dacht aan Apollos; anderen aan Barnabas. Het doet er niet zo toe. Het gaat niet om de persoon die de boodschap brengt. Het gaat om de inhoud van de boodschap. Origenes schreef een waar woord. 'Wie de brief geschreven heeft? God alleen weet het.'

Adres

Wie zijn de geadresseerden? Algemeen gaat men er vanuit dat de geadresseerden, Jodenchristenen zijn. Waar zij wonen blijft een vraag. In Rome of in Jeruzalem?
En wanneer is de brief geschreven? Voor of na 70? Oftewel voor of na de verwoesting van de tempel? Allemaal vragen die open blijven en die niet duidelijk en eensluidend te beantwoorden zijn.

Boodschap van de brief

In hoofdstuk 13: 22 heeft de schrijver het over een "woord van vermaning". Vanuit het Griekse grondwoord kun je zeggen dat vermanen ook vertroosten betekent. Dus het is een vermanend troosten en een troostende vermaning. Wat is er aan de hand? De ontvangers dreigen af te vallen. De schrijver wil deze twijfelende en verslappende christenen versterken. Opdat ze in de Heere Jezus gevonden zullen worden. Sterk zullen staan in Hem.
De lezers worden vermaand om te zien op Jezus. Dit is nodig, omdat zij in het verleden het goede nieuws van de redding door Jezus Christus hadden gehoord. Ze hadden de tekenen gezien waardoor God de boodschap had onderstreept (2: 3 en 4). Ze hadden het geloof in Christus beleden (3,1). Maar er was verandering gekomen: traagheid, verslapping was de wortel van het verval. (zie 5: 11-14). Ze worden vergeleken met een schip dat losgeslagen van zijn ankers alle kanten op drijft (2: 1). De Hebreeën worden daarom indringend vermaand om acht te geven op Gods Woord. Juist met het oog op de naderende dag des Heeren. Volharding zal gezegend worden. Maar afval zal gestraft worden. 'Aanmerkt daarom de Apostel en Hogepriester onzer belijdenis: Jezus Christus'. (Hebr. 3: 1)

Belang

Wat wil de brief ons in deze tijd leren? Wat de kern van het Evangelie is: dat Christus Gods Zoon is en dat er verzoening is door Zijn bloed. Dat we ook persoonlijk weten door Hem verlost te zijn en Hem kennen als onze Zaligmaker. Deze kennis geeft mijn leven troost en zekerheid.
Tot slot is het ook goed om het toekomende leven te overdenken. We hebben hier geen blijvende stad. Al deze dingen wil de brief ons leren.

God spreekt voortijds

De inleidende verzen van dit Bijbelboek klinken als een machtige ouverture. God spreekt!
Eerst wordt de nadruk gelegd op Gods Zelfopenbaring. Dit is het fundament en het raamwerk van de hele brief. Vervolgens wordt de aandacht gevestigd op de Zoon van God.
Gods Zelfopenbaring: Hij openbaart Zich in het Oude en Nieuwe Testament. Er is eenheid en verscheidenheid. In beide Testamenten openbaart God Zichzelf. Wat de Testamenten van elkaar onderscheidt is het wanneer en hoe van Gods spreken.

Vers 1 zegt het klip en klaar: God heeft gesproken. Dit is één van de dingen die een mens ook vandaag aan de dag moet weten. In een tijd waarin alles wordt gerelativeerd en niets absoluut is, klinkt: God heeft gesproken. Wanneer God spreekt worden wij geroepen om te horen. Om via het horen weer gehoorzaam te worden. Want de mens heeft in het paradijs het contact met Hem verbroken, is ongehoorzaam geworden aan God. Dat heeft diepe sporen getrokken. De mens leeft sindsdien ver van God verwijderd. De prijs die we daarvoor betalen is enorm. Er is geen absolute waarheid en geen absoluut gezag meer. Niets is meer zeker. De mens is zijn levensdoel kwijt. Zijn eindbestemming is de eeuwige dood en ondergang.
Maar luister: midden in ons doodsbestaan klinkt Gods stem. Terwijl de mens de verbinding met God verbroken heeft, horen we in Genesis 3: 'Mens waar zijt gij?'.
De levenslijn komt van boven. Gód zoekt contact. Het gaat van God uit. Hij is de Eerste.

Het feit dat God spreekt, betekent dat Hij de Levende God is.
In dit eerste vers van de Hebreeënbrief horen we weer dat God Zichzelf openbaart.
Als de sprekende God is Hij de waarachtige en de betrouwbare. Zo maakt Hij Zich bekend.
De God van het Oude en Nieuwe Testament is Een en Dezelfde God. Tegelijk zijn er, zeiden we al, onderscheidingen te maken.
'Voortijds', dus voor de komst van de Heere Jezus, sprak God veelmaal en op velerlei wijze tot de vaderen door de profeten. Vanaf Adam, Abraham, Mozes, tot David en de profeten. God sprak door hen. Het is allemaal echter nog fragmentarisch, niet compleet. God heeft Zich nog niet ten volle uitgesproken. Het vele spreken van God wordt samengevat met de woorden: 'veelmaal en op velerlei wijze'. De Heilige Geest inspireerde de profeten, zodat ze Gods betrouwbare Woord konden doorgeven. Petrus zegt het zo: 'Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitleggen; want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil des mensen, maar de heilige mensen Gods, van de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken'. (2 Petr. 1: 20, 21).
Vanaf Genesis 3 tot aan Maleachi 4 klinkt de stem van God. Heel het voortijds ziet uit naar de volheid des tijds. Het ziet naar de komst van de Zoon. Was het spreken van God in het Oude Testament fragmentarisch, het spreken van God in Zijn Zoon is volkomen. Vandaar dat we lezen: „En heeft in de laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon". In Christus spreekt God Zich helemaal uit. Dit is Zijn laatste woord. Letterlijk staat er: in het laatst van deze dagen, namelijk de dagen van het spreken van God. Gods spreken komt nu tot een hoogtepunt. In Christus spreekt God het hoogste en het laatste woord.
Alles wat nodig is tot onze zaligheid heeft God in Hem uitgezegd. Dat geeft gewicht en ernst aan dit spreken. De Vader getuigt van Hem: „Deze is Mijn geliefde Zoon hoort Hem".
Met als gevolg dat wij ons niet meer kunnen verontschuldigen. We kunnen ons niet verschuilen achter onwetendheid, want God heeft tot ons allen gesproken. Hij maakt Zich bekend door Zijn Woord in deze hele wereld. Tot ons, dat zijn allen die leven tot Hij weerkomt. Ook vandaag spreekt Hij voluit en krachtig door het Woord tot ons.

God spreekt in Zijn Zoon

Het is voor ons nauwelijks voor te stellen hoe de eerste generatie christenen geloofde in de Heere Jezus. In het bijzonder de Joden die Hem niet gekend hadden, maar die tot geloof waren gekomen. Ze werden door hun volksgenoten uitgedaagd om hen te overtuigen dat deze Jezus werkelijk de Christus is. Zijn kruisdood was toch een verschrikkelijk sterven. Zo stierven misdadigers. Hoe kon een Kruiseling nu de Zoon van God zijn?
De schrijver wil de lezers in hun twijfels leren wie Hij is. Daarom schrijft hij vervolgens heerlijke dingen van Hem.
Allereerst dat Hij gesteld is tot een Erfgenaam van alles. De gedachte van de Erfgenaam komt uit Psalm 2. 'Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel'. De beschrijving van Jezus als Erfgenaam van alle dingen wijst Hem aan als de Heere van hemel en aarde, ja van het hele universum. Welk een machtige Koning is Hij. Een Koning Die alles bezit. 'Wees getrouwd met deze Erfgenaam en ontvang alles'. (puritein John Trapp). 'Hun zal een schat aan zegeningen in Hem ten erfdeel zijn'.
De tekst gaat verder: 'Door Welke Hij ook de wereld gemaakt heeft' (1b). Johannes 1: 1-3 en Coloss. 1: 15-23 ondersteunen dit. De vader heeft deze wereld door Zijn Zoon gemaakt. Daar moet u eens even bij stil staan dat alles

gemaakt is door het sprekende Woord. 'Alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt, en zonder Hetzelve is er een geen ding gemaakt, dat gemaakt is' (Joh 1: 3).
Vervolgens lezen we dat de Zoon van God, het Afschijnsel van Zijn - Gods- heerlijkheid is.
Hij is de weerspiegeling van Gods heerlijkheid. Hij is de straal van goddelijk licht, Die doorbreekt in onze donkere wereld. De heerlijkheid des Heeren (Ex. 40: 34-38) heeft de schrijver hier in gedachten.
De Zoon is, lezen we verder in vers 3, 'het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid'. De Zoon drukt de Vader uit. Hij lijkt geheel op de Vader. Vergelijk Coloss. 1: 15, waar de apostel zegt: 'Dewelke is het Beeld van de Onzienlijke God'. Wie de Zoon ziet, ziet ten diepste God Zelf. „Die Mij gezien heeft die heeft de Vader gezien" (Joh. 14: 9), zegt Jezus van Zichzelf.
Niemand komt tot de Vader dan door de Zoon.
We lezen verder: 'en alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht'. Het machtswoord dat de Heere gesproken heeft als profeet is het zelfde woord waarmee Hij het hele universum bewaart en regeert. Door Hem zijn hemel en aarde gemaakt. Zijn macht is verspreid op al Zijn werken.
'Alle dingen'. Heel de schepping. Van de kleinste cel tot het grootste zoogdier, de walvis, van de sterren tot de zon, van mijn levensadem tot alle mensen op aarde. Hij draagt alle dingen door Zijn Woord. Hij spreekt en het is er en Hij gebiedt en het wordt terstond. Wat een machtige werkelijkheid. Hoe heerlijk is de Zoon en hoe machtig is Zijn Woord. Hoe is de macht van Zijn Woord niet gebleken tijdens Zijn verblijf op aarde! Met Zijn Woord heerste Hij over ziekte, dood, duivel en schepping.

Het slot van vers 3 vraagt, nadat onze aandacht is gevraagd voor het werk van de Zoon in de schepping, nu de aandacht voor het machtige werk van de Zoon in de verlossing. Eerst hoorden we wie Christus is en nu horen we wat Christus heeft gedaan. Christus gaf Zijn bloed eenmalig aan het kruis. Die verlossing wordt belicht vanuit het woord reinigmaking. Christus reinigt een mens door Zijn verzoenend lijden en sterven. Dit werk vraagt geloof. Christus heeft 'door Zichzelf' reiniging bewerkt. Hij was Priester en Offer tegelijk. Als het Lam is Hij geslacht. Voor zondaren als wij is het een voortdurende geloofsoefening om de zaligheid buiten onszelf in dit Lam te zoeken en te vinden. Hij heeft het volbracht. Hij zag Zijn strijd bekroond worden en ging ten hemel in om te zitten aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen. (vers 3)

In het Oude Testament moest het priesterlijke werk steeds herhaald worden. De priester was dag en nacht bezig. Hij was nooit klaar. Maar Christus offer was eenmalig. 'Met één offerande heeft Hij tot in eeuwigheid volmaakt hen, die geheiligd worden' (Hebr. 10: 14). Zijn werk was af toen Hij uitriep: „Het is volbracht".

De schrijver wil ons doordringen van Jezus' heerlijkheid en majesteit als de Zoon van God. En dat Hij ons gelijk werd om ons te verlossen van onze zonden. Beide kanten van Hem kunnen we niet missen. Zonder Zijn zitten op de troon zou de verlossing zonder gevolg, zonder kracht zijn. Zijn zitten op de troon, zoals vers 3 aangeeft, vertelt ons dat Zijn werk volkomen is. En het geeft Zijn heerlijkheid aan. Hij is Koning tot in eeuwigheid. Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen.

Gespreksvragen:

1. Noem enkele redenen waarom het belangrijk is met deze brief bezig te zijn.
2. Wij horen wel eens zeggen: van God weten we niets af. Wat kunnen we daarop zeggen vanuit dit Schriftgedeelte?
3. God spreekt en Hij is de eerste in het spreken. Wat betekent dat voor u?
4. Het is een hele verantwoording om het Woord te horen. Wat is onze reactie op Zijn spreken? Wat vraagt het spreken van God van ons?
5. Hoe openbaart God Zich in het Oude en in het Nieuwe Testament? Noem de verschillen/ overeenkomsten.
6. Christus draagt alle dingen door het Woord. Leg eens uit wat voor u betekent!
7. Wat voegt de uitstorting van de Heilige Geest toe aan het spreken van God?

Van de voorzitter...

Ds. W. Westland

Honger naar het Woord

We zijn er helaas al aan gewend: de beelden van kinderen, die honger hebben. Moeders, die in een lange rij staan, om te wachten op een kom met rijst. En ook al zien we het voor ogen, in feite weten wij niet, wat honger is. Misschien hier en daar nog enkele ouderen, die de hongerwinter van 1944 bewust hebben mee gemaakt, maar bij de jongeren is dat anders. Dat roept direct enkele vragen op: Zijn wij bewogen over onze naaste, die zoveel minder heeft? Zijn we dankbaar voor het vele, dat de Heere aan ons geeft?

Ik hoop, dat u op een andere manier toch honger hebt. Geestelijke honger! Honger naar het Woord van God. Honger naar de Heere Zelf. Die honger wekt de Heilige Geest, wanneer Hij ons laat zien, dat niets in deze wereld ons verzadigen kan. U weet hoe dat gaat: u hebt een prachtige vakantie gehad, maar u bent al weer bezig met de volgende vakantie. U hebt een goed huis, maar u wilt toch weer een andere woning. En zo is er nog veel meer te noemen. De dingen van deze wereld kunnen ons niet verzadigen.

Daarom gelukkig, wanneer de Heere een andere honger wekt. Verlangen om door het Woord van God onderwezen te worden. Verlangen om de Heere te mogen kennen. Steeds meer en steeds dieper. Dan zijn we blij, wanneer het winterseizoen weer begint. Dat we als mannenvereniging weer samen mogen komen rond het geopende Woord van God. Om samen gevoed te mogen worden met het levende Brood, Jezus Christus. Die honger naar het Woord wens ik u en jou van harte toe. Want dan geeft de Heere Jezus Zelf een rijke belofte: „Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden" (Mattheüs 5 : 6).

Groet

Een hartelijke groet, mede namens de andere bestuursleden!

In the picture

Popmuziek en verbondsopvoeding

Ds. P.J. Teeuw

'Refojeugd luistert massaal naar pop', zo kopte onlangs het RD. Dit was de conclusie uit een enquête die deze krant onder 850 leerlingen van Reformatorische scholen gehouden had. Jongeren uit het brede spectrum van de Protestantse Kerk in Nederland tot de Oud Gereformeerde Gemeenten in Nederland. Bijna 90 procent

van de reformatorische jongeren luistert soms, geregeld of vaak naar popmuziek! Bijna een kwart van de jongeren kijkt geregeld of vaak naar videoclips op de popzenders MTV en TMF. De helft van de jongeren doet dit niet. Twaalf procent gaat wel eens naar een popconcert of-festival; 57 procent vindt dit te ver gaan. Bijna 80 procent van de refojongeren wordt wel eens gewaarschuwd voor popmuziek. Dat gebeurt het meest door de ouders, door leraren of in de kerk en op catechisatie.
Wat is er toch aan de hand met veel refojongeren? Want gaat deze enquête over muziek, andere enquêtes, die betrekking hebben op drankgebruik, sexualiteit en sport zouden eenzelfde verontrustend beeld vertonen.

Het RD plaatste ook reacties op de enquête. Zo was een gesprek te lezen van vier jongeren met ex-discjockey Koos de Jong. Sander van Leeuwen, werkzaam bij de jeugdbond van de Gereformeerde Gemeenten gaf in een artikel commentaar op teksten van popzangers. Bart Bolier gaf ook zijn indrukwekkend verhaal. Wat viel me op? Dat het RD mensen had uitgenodigd en gevraagd, die zelf in de ban van het uitgaansleven en de popmuziek hadden gezeten. Ze mochten vertellen er door de Heere te zijn uitgehaald.
Toch dacht ik: zou het ook niet goed geweest zijn en misschien zelfs beter, wanneer de krant ook eens jongeren aan het woord gelaten had, die de Heere van jongs af aan mogen vrezen en zó bewaard zijn gebleven voor het zich uitleveren aan de popmuziek. Waarom? Omdat, zo vermoed ik, juist de aan het woord gelaten personen laten zien, wat veel jongeren heimelijk denken en soms ook hardop zeggen: zolang ik onbekeerd ben, kan ik wel van de wereld genieten, als God me bekeert wordt het wel anders. Onbedoeld, natuurlijk, bevestigen de aan het woord gelaten personen wat veel refojongeren denken. Lekker genieten, totdat...

Maar dan is de volgende vraag: waar komt deze onbijbels gedachte vandaan? Mijn stelling is: deze zou wel eens kunnen samenhangen met het onderschatten van het verbond en de verbondsopvoeding in de preken, waaronder veel refojongeren zitten. Hoe bedoel ik dat? Als het goed is, wordt in een reformatorische prediking de noodzaak gepredikt van wedergeboorte, geloof en bekering. Ook onze kinderen moeten wederomgeboren worden en tot geloof komen. Maar de vraag is: hoe werkt de Heere die wedergeboorte? Hoe werkt de Heere het geloof in het hart? Nu bestaan er naar twee kanten toe gevaren. De ene kant is die van het automatisme, het overtrokken verbondsdenken. Er wordt vanuit gegaan dat onze kinderen, omdat ze verbondskinderen zijn, al wederomgeboren en gelovig zijn. Een gevaar dat, naar ik vrees zeker ook onder ons aanwezig is. Dan kun je soms jongeren horen zeggen, dat popmuziek en Jezus liefhebben samen kan gaan. Dat is eten van twee walletjes. De andere kant is dat het verbond verwaarloosd wordt en gewacht wordt op een plotselinge bekering, waardoor er een radicale omkering komt in het jonge leven, van de wereld naar de geestelijke dingen. Dat er zulke bekeringen plaatsvinden is duidelijk. Maar de vraag is: moeten we deze bekering onze gedoopte kinderen voorhouden en centraal stellen? Uit reacties van veel refojongeren krijg je de indruk, dat ze onder een prediking zitten, die vooral die krachtige 'Paulusbekering' benadrukt. Maar wat hebben we onze jongeren in de opvoeding dan nog voor te houden? De christelijke opvoeding berust toch op het feit, dat God juist in de geleidelijke weg de wedergeboorte, het geloof en de bekering in de harten en levens van onze kinderen uitwerkt. Als je de bekering bijna alleen maar ziet als een omkeer in iemands leven van een werelds leven naar een ernstig geestelijk leven, dan wordt op een geweldige manier het gezin onderschat als middel, dat de Heere gebruikt om via de christelijke opvoeding in de weg van de geleidelijkheid de bekering uit te werken. Zou er in de prediking en in de opvoeding weer niet veel meer oog moeten komen voor de godsdienstige ontwikkeling van onze kinderen in verband met het ontstaan en doorwerken van het geestelijk leven in het hart van het kind? In onze reformatorische kring moeten we weer meer oog krijgen voor de verbondsopvoeding. De Heilige Geest werkt niet onnatuurlijk. Via de christelijke opvoeding wil Hij op een bij het kind passende wijze een bovennatuurlijk werk in zijn of haar hart uitwerken in de weg van de geleidelijkheid. We zien dat in de Bijbel ook. Het is toch opmerkelijk dat van bijna geen persoon in de Bijbel een plotselinge overgang gemeld wordt. Neem Henoch, Noach, Izak,

Jacob, Mozes, Aäron, Jozua, David, Samuël, Petrus, Johannes, Jacobus. Zo kunnen we doorgaan met het noemen van namen van kinderen van God, die in de weg van de verbondsopvoeding tot groten in Gods Koninkrijk zijn geworden. Kortom, heeft het feit, dat zoveel reformatorische jongeren zich overgeven aan een werelds leven niet alles te maken met de onderschatting van het verbond en de verbondsopvoeding in de prediking en daarom ook in de gezinnen? Een ieder steke zijn hand in eigen boezem!

Lezing Huishoudelijke Vergadering op 18 april 2009 te Gouda

Ds. E. de Mots

Geachte vergadering,

Inleiding

Er zullen hier vanmiddag vast wel broeders zitten, die zórgen hebben.
Zórgen over hun kinderen en/of kleinkinderen.
Vanwege de vraag: zullen zij staande houden en staande blijven in deze tijd?
Zullen ze erbij blijven? Bij de kerk? Bij het Woord van God?
Want is er niet heel veel te koop en te doen?!
Het mag dan misschien een schrale troost zijn..... Maar dat was nu ook al het geval in de tijd van Paulus. Paulus die een diepe geestelijke band heeft met Timotheüs. Hij beschouwt hem – geestelijk gezien – zelfs als zijn 'zoon.'
Hij bindt hem op zijn hart vast te houden aan de hem overgeleverde leer. We mogen ook zeggen: aan het getuigenis van de Schriften. Hij roept hem indringend op om trouw te blijven aan zijn roeping. Het is niet de eerste keer dat de apostel dit zo sterk op het hart bindt.
Wie de brief doorleest, leest meer van zulke bewogen en hartelijke vermaningen.
Ik geef u daarvan twee voorbeelden uit het eerste en tweede hoofdstuk. *'Houd* het voorbeeld der gezonde woorden, die gij van mij gehoord hebt.' En: 'En hetgeen gij van mij gehoord hebt, onder vele getuigen, *betrouw* dat.'
Als Paulus dat vaker zo indringend schrijft, is er vast alle reden toe. Het heeft vooral te maken met de tijd waarin Timotheüs leeft. Het zijn de laatste dagen: 'dagen waarin ontstaan zullen *zware tijden.*' Dat *'zware tijden'* geeft meteen de grote ernst van de situatie aan. Het zijn de tijden tussen Jezus' Hemelvaart en Zijn wederkomst.
Over die periode sprak Jezus Zelf ook al uitgebreid met Zijn discipelen. U moet dan denken aan de zogenoemde eindtijdrede in de Evangeliën. Als een echte leerling van Hem, doet Paulus dat nu ook. Alleen gaat hij niet zozeer uitgebreid in op de tekenen der tijden. Maar benadrukt hij globaal vooral twee aspecten in dit gedeelte van de brief: De levenswandel van de mens in die tijd (1) én de bedreiging van de leer. (2)
Het eerste komt meer van buiten, vanuit de wereld om ons heen. Het tweede komt vooral van binnenuit maar is juist daardoor niet minder gevaarlijk. Er kan het gevaar vandaag zijn dat wij teveel letten op de 'boze buitenwereld.' Maar laten we niet onderschatten wat er uit de boezem van de kerk/gemeente komt?!

De levenswandel (1)

De levenswandel van de mens zal in het laatste der dagen steeds meer opvallen. In toenemende mate zal dit afwijken van het levensgedrag van oprecht gelovigen. Van allen die verlangen te leven en rekenen met Gods Woord en geboden. Dat wordt in de verzen 2 t/m 4 heel concreet gemaakt. Ik wil het voor de duidelijkheid nog een keer met u lezen - voorlezen.
Het gaat hier om naamwoorden die te maken hebben met het gedrag van de mens. De keuzes die de natuurlijke mens maakt, de normen en waarden die hij er op nahoudt. Of misschien kunnen we beter zeggen: die hij er *niet* (meer) op nahoudt. Want in het laatste der dagen gaan alle remmen er min of meer af. Onverbloemd en onbeschaamd komt de zelfzucht naar buiten.
Men houdt vooral nog maar van één iemand en dat is: *zichzelf!*
Woorden als zelfverloochening en opoffering zijn geschrapt uit het levensgedrag.
De as van het leven draait nog maar om twee letters: ik, ik en nog eens ik!
Die zelfzucht (als een oerzonde) en waar wij allen van nature mee behept zijn, Dat ligt ten grondslag aan alles wat Paulus hierna opsomt. Van geldgierigheid tot het ongehoorzaam zijn aan de ouders. Van het lasteren tot het gebruiken van onheilige taal, enz. enz. enz.

Broeders.
Al die woorden roepen vanmiddag bij ons vast herkenning op.....

Het zoeken van zichzelf, van het eigen belang, staat in deze dagen hoog genoteerd. De tendens van onze tijd en maatschappij: ik doe wat ik lekker vind. Aan de ander heb ik geen boodschap; hij/zij laat mij in wezen koud.
Als hoogste wijsheid geldt dat de ander zich maar aan *jou* moet aanpassen. Doe niet wat een ander fijn vindt maar waar je jezelf goed bij voelt. Laat je vooral door niemand tegenhouden of frustreren. De mens is norm en uitgangspunt: liefhebber van zichzelf.....

Gemeenteleven

Van dit denken en gedrag gaan zeker ook invloed van uit op de christelijke gemeente. Wij en onze kinderen ademen elke dag deze 'lucht' in. De 'lucht' van het individualisme, egoïsme en hedonisme. De 'lucht' van 'ik leef voor ik en niemand anders'. Ik ben mijzelf tot wet, tot norm – 'ni Dieu, ni maître.'
Een levenswijze en levensdenken die haaks staan op Gods Woord en Wet. Maar er gaat ontegenzeggelijk aantrekkingskracht van uit op ons allen. Het raakt onze visie en houding met het oog op de ethiek, ethische onderwerpen. Onze visie op huwelijk, gezin, samenwonen, sexualiteit, homosexualiteit. De omgang met elkaar, de omgang met moderne media.
Brengt het geen verruiming van inzichten teweeg? Een verschuiving in moraal en denken? Een verlegging van grenzen, de grenzen van Gods geboden? Moet er niet steeds veel meer moeten kunnen omdat 'men' het ook vindt en denkt?
Van een vijf letter naar een tweeletter-denken ook in de kerk - het draait om 'ik'. Het denken in: 'ja maar: *'ik* vind, *ik* denk, *ik* voel.' Ik voel het toch anders, ik denk daar anders over, ik zie dat anders. Het gaat niet langer om het 'alzo zegt de HEERE', maar 'alzo zeg ik.' En is dat niet meteen vaak ook het einde van alle tegenspraak?! Discussie gesloten? Herkent u het? Is dit niet een breed levend beeld in de gemeente?
Is de aansporing van vers 14a dan niet zeer op z'n plaats? Maar blijft gij in hetgeen gij geleerd hebt.... Houd juist in *die* tijd vast aan de gezonde woorden van Jezus Christus? Laat niet de geest van de tijd de inhoud bepalen van uw denken. Laat niet het levensgedrag en de levenswandel van mensen u beïnvloeden. Maar val terug op wat u hebt meegekregen en geleerd uit de Schriften! Blijf bij wat u is aangereikt en hebt geleerd uit Gods Woord.

Dwalingen

Maar dit is niet het enige dat op de jonge Timotheus afkomt. Er zijn ook de – al dan niet – openlijke aanvallen op de leer. Er zijn ook in de gemeente van Efeze heel veel dwalingen te vinden. Mensen die de waarheid tegenstaan; hun denken is bedorven.
Het zijn de 'boze (slechte) mensen en bedriegers. (vers 13) Zij gaan van kwaad tot erger doordat zij anderen verleiden. Het zijn verleidende geesten die het Evangelie op z'n kop zetten. Zij doen aan 'eindeloze geslachtsrekeningen'; zij vertellen fabels en mythen. Zij preken onthouding: van spijzen, van het huwelijk.
Bovenal loochenen zij de kernzaken van het Evangelie. Zoals hier vooral de loochening van de opstanding uit de doden. Zij vinden een lichamelijke opstanding uit de doden maar onzin. Dat wordt hardop verkondigd en het raakt mensen ook. Paulus zegt ergens: 'zij verkeren sommiger geloof.' (2 Tim. 2: 18m)
In dat opzicht is er ook in onze eeuw niets nieuws onder de zon. Ook de moderne mens van vandaag acht de opstanding van Christus onacceptabel. Het is iets wat strijdt met het gezonde verstand, het gezonde denken. Een net voor de Pasen gehouden enquête maakte het nog schrijnender duidelijk: Pasen leeft niet meer omdat de Levensvorst voor velen van ons volk dood is.....
Deze twijfel grijpt ook om zich heen in de kerk – Er wordt van de Bijbelse geschiedenis 'een verhaal gemaakt.' Het 'verhaal dat gaat' met als uiteindelijke conclusie: De Opstanding is wel waar, maar niet echt gebeurd! En anders wordt wel gezegd dat 'God Iemand is Die gebeurt'. (K. Hendrikse)
Is dit ook geen aanval op de kern van het Schriftgetuigenis? Een ondergraven van datgene wat Gods Woord ons leert en de kerk der eeuwen leert? Is het niet ook erg aantrekkelijk om het Evangelie aantrekkelijk te maken voor de mens? Door de ergernissen eruit weg te poetsen of gewoon weg te laten? Door het op vraag en aanbod, op smaak van de mens, toe te dienen?

Kittelachtig van gehoor

Nou, daar heeft het volgende in het laatste tijden ook mee te maken. Want er zal een tijd komen wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen. 'Kittelachtig van gehoor', zal men zichzelf 'leraars opgaderen.' En men zal het gehoor van de waarheid afwenden en zich keren tot fabelen. Er is sprake van onverschilligheid, het er zich niet (meer) in verdiepen.
Zo worden leraars uitgekozen naar eigen snit en begeerlijkheden. Die de mens tegemoet komen en bevestigen in zijn eigen wijze en inzichten. Die het hart niet zozeer in beroering brengen maar strelen. 'Aangename woorden', zeiden de mensen in Nazareth in eerste instantie. Als reactie op de preek van Jezus – totdat Hij doorstootte naar de kern.....

Broeders.
Wat gaat ook daar een ontzettende aantrekkings-

kracht vanuit. Het Evangelie maar zoveel mogelijk aanpassen aan de behoefte van de mens. Het opleuken en optutten van het Woord, het toegeven aan marktdenken....
Ds. C. den Boer zegt daarover in zijn commentaar op Timotheüs: 'Maar de kwaal zit juist in die oren. Daar hoort men selectief mee. Die bepalen zelf wat zij willen horen. Een clubje hier. Een clubje daar. De klant is koning, de consument bepaalt de markt.'
Zeer verleidelijk om daaraan toe te geven.... Want het ligt zo goed in het gehoor..... Het klinkt allemaal zó....het bedient het oor op wenshoogte van de mens.
Wie is daar niet gevoelig voor of je nu ambtsdrager bent of niet? Ik vraag het maar voorzichtig vanuit dit gedeelte van Gods Woord: In hoeverre zijn wij gebleven bij het getuigenis van de Schrift? Wat zou de apostel vandaag aan onze gemeenten schrijven? Zijn wij, ben ik, nog gebleven bij hetgeen ons geleerd is?
Wie durft dat vrijmoedig te zeggen met het oog op de gemeente en zichzelf? Schildert de Heere niet iets van onze schuld? Zoals we dat ook lezen in de 7 brieven aan de gemeenten in Openbaring 2 en 3? Maar Ik heb tegen u..... waar zou Hij bij ons de vinger leggen?
Daarom zegt Paulus bemoedigend tot Timotheüs: Laat uw hoofd en uw hart niet op hol jagen door zulk soort praat. Maar blijft gij in hetgeen gij geleerd hebt.'
Er is voor Timotheüs en ook voor ons maar één manier om niet mee te doen. Om niet verleid te worden of te ontzinken aan de gezonde leer. Dat is 'blijven bij én *in* wat ons geleerd en toevertrouwd is.'
Want waar zijn en blijven we anders? Wat is een mens zonder het Woord van God? Zonder kennis en omgang met het Woord? Een windvaan boven op een mast, die draait met elk wind mee.... Zoals de wind waait.....

Belang van de leer

Hier stuiten we dan ook op het belang van kennis van de leer. We kunnen ook zeggen: op een geworteld zijn in de Schriften. Het is een groot voorrecht als we daarmee en daarin zijn opgevoed. De apostel wijst Timotheüs op zijn moeder en grootmoeder. Zij hebben hem 'van zuigeling af' grootgebracht bij de Schriften. Hij kreeg 'het' a.h.w. met de paplepel ingegoten.
En wat een zegen als dat in ons leven ook het geval is geweest. Als we met dankbaarheid terugdenken aan onze ouders of grootouders. Als zij ons niet alleen in aanraking met Gods Woord brachten.
Maar dat ons ook voorleefden en er bovenal zélf van harte uitleefden! Zodat zij ons a.h.w. 'doordrenkten' met de heilige woorden van God!
De bekende Johannes Calvijn zegt daarover: Deze langdurige oefening kan een mens veel beter toegerust maken. Tegen alle misleidingen..... Dit moet voor een bijzondere weldaad van God gehouden worden. Als iemand zo van zijn kindsheid af gedrenkt is geweest in de kennis der Schrift.
Daar zien we de onschatbare waarde van het bewaren en doorgeven. Het is juist dát waar Paulus meerdere keren op wijst in de brief. Het doorgeven en vooral voorleven en leven bij de 'gezonde woorden.' Zoals Psalm 78 zegt: 'het doorvertellen van de verborgenheden van God.' Vooral in het 'laatste der dagen' blijkt hoe essentieel dat is!
U begrijpt dan ook wel dat als dat niet meer gebeurt, de gevolgen groot zijn. Dan groeit er een generatie op en zal een generatie opgroeien die niet maar wat mist. Maar die geen bodem, geen grond meer heeft onder de voeten. Een generatie die vatbaar is voor allerlei wind van leer. En zich zo door het geringste of minste laat meeslepen..... Omdat ze niet anders dan alleen op zichzelf kan terugvallen.....
Het gaat er uiteraard wel om dat ook wij het Woord ons 'eigen maken.' Het gaat niet slechts om het weten of kennen van de Bijbelse leer. En ook niet om op te komen voor de oude en zuivere waarheid. Of zelfs nostalgisch vasthouden aan de oude waarheid. Uiteraard bedoelt Paulus dat niet met deze woorden.
Daar zou Timotheüs het niet mee gered hebben en wij ook niet. Dan krijg je een verstarde en dode orthodoxie. Waar nog wel naar de leer en de letter wordt geleefd. Maar het geen handen en voeten krijgt in de dagelijkse praktijk. Zulk vasthouden en blijven bij de leer, redt het niet in het 'laatste der dagen.' Of dacht u van wel?

Blijven bij

Het gaat om méér dan kennis, om méér dan formeel blijven bij de leer. Het gaat erom dat het ook iets van onszelf is geworden. Dat we er door Gods Geest voor ingewonnen werden. En de woorden van God als het ware zonken in onze ziel. We ons met heel ons hart leerden toevertrouwen aan de Heere en Zijn genade. Zodat het Woord van God een lamp is voor onze voet, eten en drinken.
En dat zijn ze voor de jonge Timotheüs: het heeft voor hem waarde. Het zijn voor hem levende woorden, vol Geest en leven. En daar kan hij het mee doen in het 'laatste der dagen.' Blijven bij en leven uit het hem ook zo vertrouwd geworden Woord. Terugvallen op de Schriften, 'nuttig tot weerlegging en verbetering.'
Zich onvoorwaardelijk houden aan Zijn Woord. Als de bron van kennis en waarheid, de bron van zaligheid. Als dé grond onder de voeten in tijden dat het spant en stormt. Terugvallen op Hem Die de Weg, de Waarheid en het Leven is: Jezus! Hij is het Enige Fundament waarop we welgetroost kunnen leven. Evenwel het vaste fundament van God

staat, hebbende dit zegel: De Heere kent degenen die de Zijnen zijn. (2 Tim. 2: 19a)
Maar broeders, weet u wat dat 'blijven bij' dan ook inhoudt? Het zich dagelijks oefenen in het Woord van God. Het Woord van God niet alleen horen maar ook bewaren en overdenken. Laat ik een woord uit het bevestigingsformulier voor ambtsdragers aanhalen: Zichzelf gedurig oefenen in de overleggingen van de verborgenheden van het geloof.
Dat zegt de apostel nu ook met deze woorden tot Timotheüs. Het gaat maar niet om een koud bewaren van wat hem overgeleverd is. Een soort conserveren..... Het gaat erom (dagelijks) te leven bij en uit dat Woord. Te leven bij en uit het geloof in de Schriften.

Juist met het oog op de zware tijden. In een andere brief schrijft Paulus over de noodzaak van wasdom. (Ef. 4: 14) Om de gelovigen weerbaar te doen zijn tegenover de vele verleidingen en dwalingen. Dwalingen vinden zo gemakkelijk en gretig aftrek, waarschuwt de apostel. Wie, die zijn eigen dwaalzieke hart een beetje kent, weet dat niet?! Voor Timotheüs en wij het weten, raken we uit koers. En de duivel heeft maar één oogmerk: ons schipbreuk te doen lijden van het geloof. En wat de gemeenten in hun geheel betreft: ze uit elkaar laten spatten. Vanwege dwaling en onderlinge twisten.
Het waarachtige geloof mag niet in de kinderschoenen blijven steken. Hangen in de eerste beginselen, terwijl een noodzakelijke opwas uitblijft. Er ontstaat dan een schrijnend gemis aan geestelijke kennis. Het ontbreken van geestelijke beproefdheid en doorwrochtheid. Of zoals de Hebreeënschrijver zegt: 'geoefende zinnen.' (Hebr. 5: 14)
Daarom is het zo belangrijk: bij blijven, erbij blijven wat geleerd is. En dat vraagt een betrokken en biddend leven op het Woord. Een elke keer weer lezen en onderzoeken van de Schriften. U mag (mocht) daar op de Mannenverenigingen mee bezig zijn.
Maar daarnaast worden we er juist in deze tijd ook persoonlijk toegeroepen. Om elke weer dat Woord te overdenken, te herkauwen, zeker ook dat. Biddend te laten zinken in onze ziel, opdat het daar wortel kan schieten. Opdat we – zoals Matthew Henry schrijft – 'gegrond worden in de waarheid.' Opdat we vast gefundeerd zullen zijn en worden in God, in Christus. In Zijn Woord en werk; opdat er weerbaarheid zij tegen verleidingen en dwalingen. Opdat wij dankzij het voortgaande werk van God in ons leven geoefend worden. Geoefend in een vaste gang, voortkomend uit een vaste verankering in de Schriften.
En zo ook geoefend worden in het onderscheiden van de geesten. Wat uit God is en wat uit de mens is, wat uit de Geest en wat uit het vlees is. Wat naar de regel van de Schrift en wat naar de regel van de mens is. En zo gebouwd worden in het allerheiligst geloof, tot eer van God. Tot meerdere geloofszekerheid maar ook tot een getuigenis naar buiten!
Laat het ons aller gebed dan mogen zijn:
Maak in Uw Woord mijn gang en treden vast, Opdat ik mij niet van Uw paan moog keren.' (Ps. 119: 67)

Ik heb gezegd.

Organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2008

De volgende wijziging heeft plaatsgevonden: de MV "Onderzoekt de Schriften" te Spijk (blz. 4) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. A.W. van Soest, Spijkse Kweldijk 134, 4211 CW Spijk.

Met vriendelijke dank
voor uw medewerking,
Ds. J. van Dijk, secr.
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

Vakantiesluiting Bondsbureau

Ook dit jaar hopen wij weer enige weken vakantie te genieten. In verband hiermee is het Bondsbureau in de periode van 3 augustus t/m 28 augustus volledig gesloten. Vanaf maandag 31 augustus 2009 zijn wij weer op de normale tijden geopend en bereikbaar.
Wij wensen u nu reeds, thuis of elders, een goede vakantie toe.

Lida Kas en Bert Rozendaal

Overlijdensberichten

Met droefheid geven wij u kennis dat is overleden ons trouw lid

HENDRIK VAN OLST (Henny)

in de leeftijd van 61 jaar.

Tot vorig jaar was hij, gedurende vele jaren, secretaris van onze vereniging.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen met Zijn nabijheid.

Bestuur en leden Mannenvereniging
„Onderzoekt de Schriften"

Hasselt, juli 2009.

Overlijdensberichten

"Maar de Heere zal uitkomst geven,
Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt".
Ps. 42

Op 20 mei 2009 nam de Heere uit ons midden weg ons trouw en meelevend lid

JOHANNES VAN 'T ENDE

in de leeftijd van 79 jaar.

Wij gedenken in dankbaarheid zijn betrokkenheid en inbreng tijdens de verenigingsavonden.

De Heere sterke en vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging „Schrift en Belijdenis"
te Oldebroek

Mei 2009

"Leer ons alzo onze dagen tellen,
dat wij een wijs hart bekomen."
Psalm 90 : 12

Op 3 juni 2009 heeft de Heere tot Zich genomen ons oud-lid

PIETER DE PATER

op de gezegende leeftijd van 90 jaar.

Meer dan 50 jaren was hij voorzitter van onze vereniging.
Wij verliezen in hem een trouw en meelevend lid.

De Heere sterke en vertrooste de achterblijvende familie en allen die hem lief en dierbaar waren.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging
„Onderzoekt de Schriften"
te Gouda

Gouda, juli 2009

"Maar ik riep de Naam des Heeren aan, zeggende:
Och, Heere, bevrijd mijn ziel"
Ps. 116 : 4

Met droefheid geven wij u kennis van het overlijden van ons trouw lid

WILLEM BLOKHUIS

op de leeftijd van 75 jaar.

De Heere vertrooste en sterke zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en verdere familie.

Bestuur en leden van de
M.V. „Schrift en Belijdenis"
te Nijkerk

Nijkerk, juli 2009

"Ik hef mijn ogen op naar de bergen,
vanwaar mijn hulp komen zal"
Ps. 121 : 1

In vertrouwen op zijn Heere en Heiland heeft de Heere op Zijn tijd uit ons midden weggenomen ons jarenlang trouwe lid

GERRIT VISSCHER

op de leeftijd van 84 jaar.

Met dankbaarheid gedenken wij hem in zijn eenvoud en Godsvrucht.

De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging „Calvijn"

Zwolle, juni 2009

Op 7 juni 2009 heeft de Heere uit ons midden weggenomen ons gewaardeerd bestuurslid

BERNARD HEIMENSEM

op de leeftijd van 71 jaar.

De Heere vertrooste zijn vrouw en allen die hem lief en dierbaar waren met zijn genade.

Mannenvereniging „Maranatha"

Veenendaal, juni 2009.